

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava 27

Číslo : SK/0385/99/2017

Dňa : 25.04.2022

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – Mgr. Gabriela Dereníková - HYGART, miesto podnikania: Nábrežná 861/15, 085 01 Bardejov, IČO: 34 514 805, právne zastúpený:, kontrola vykonaná dňa 31.01.2017 v prevádzkarni Ambulantný predaj v Balneoterapii, Bardejovské kúpele 1992/30, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, č. P/0030/07/17 zo dňa 18.05.2017, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 700,- EUR, slovom: sedemsto eur, pre porušenie § 10a ods. 1 písm. k), § 14a ods. 1, § 16 ods. 1 a § 18 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie m e n í tak, že:

účastníkovi konania: Mgr. Gabriela Dereníková - HYGART, miesto podnikania: Nábrežná 861/15, 085 01 Bardejov, IČO: 34 514 805, právne zastúpený:, kontrola vykonaná dňa 31.01.2017 v prevádzkarni Ambulantný predaj v Balneoterapii, Bardejovské kúpele 1992/30,

- pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 10a ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku alebo služby, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom (zákon č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov), nakoľko pri kontrole vykonanej dňa 31.01.2017 bolo v prevádzkarni Ambulantný predaj v Balneoterapii, Bardejovské kúpele 1992/30 zistené, že spotrebiteľia – inšpektori SOI neboli pred uzavretím zmluvy (pred uskutočnením kontrolného nákupu) žiadnym spôsobom informovaní o možnosti alternatívneho riešenia sporov;
- pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 14a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa označiť výrobok predajnou cenou, nakoľko pri kontrole vykonanej dňa 31.01.2017 bolo v prevádzkarni Ambulantný predaj v Balneoterapii, Bardejovské kúpele 1992/30 zistené, že 5 druhov výrobkov (Pánsky parfum 100 ml; Dámsky parfum 100 ml; Deodorant 95 ml; Krém 50 ml; Telové mlieko 250 ml), nebolo označených predajnou cenou;
- pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku, nakoľko pri kontrole vykonanej dňa 31.01.2017 bolo v prevádzkarni Ambulantný predaj v Balneoterapii, Bardejovské kúpele 1992/30 zistené, že účastník konania spotrebiteľom – inšpektorom SOI na 1 ks mužský deodorant 95 ml á 13,40 €, zakúpený v kontrolnom nákupe, doklad o kúpe tohto výrobku nevydal v žiadnej forme;

u k l a d á

podľa § 24 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa peňažnú pokutu vo výške 600,- EUR, slovom: šesťsto eur. Uloženú pokutu je účastník konania povinný uhradiť do 30 dní

odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 00300717.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Mgr. Gabriela Dereníková - HYGART – peňažnú pokutu vo výške 700,- €, pre porušenie povinností vyplývajúcich z § 10a ods. 1 písm. k), § 14a ods. 1, § 16 ods. 1 a § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 31.01.2017 v prevádzkarni Ambulantný predaj v Balneoterapii, Bardejovské kúpele 1992/30 zistené, že účastník konania ako predávajúci porušil povinnosť oznámiť pred uzavretím zmluvy, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch stanovených osobitným predpisom; porušil povinnosť označiť výrobok predajnou cenou; porušil povinnosť vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku; porušil povinnosť riadne informovať spotrebiteľa o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť, a za tým účelom zabezpečiť reklamačný poriadok na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Odvolací orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie čo do výrokovej časti rozhodnutia, i čo do jeho odôvodnenia v úzkej súvislosti s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom nezistil dôvod na jeho zmenu alebo zrušenie. Na základe toho rozhodol odvolací orgán tak, že odvolanie účastníka konania zamietol a rozhodnutie správneho orgánu na prvom stupni potvrdil.

Proti druhostupňovému správne rozhodnutiu podal dňa 01.02.2018 účastník konania žalobu na Krajský súd v Prešove o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu č. SK/0385/99/2017 zo dňa 08.01.2018. Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 3S/10/2018 zo dňa 27.09.2019 žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov nepriznal.

Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3S/10/2018 zo dňa 27.09.2019 podal žalobca (účastník konania) kasačnú sťažnosť zo dňa 14.11.2019. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 6Asan/7/2020 zo dňa 16.06.2021 rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3S/10/2018 zo dňa 27.09.2019 zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného (SOI, Ústredného inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave) č. SK/0385/99/2017 zo dňa 08.01.2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň rozhodol, že žalobcovi (účastníkovi konania) priznal právo na úplnú náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde voči žalovanému.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku „Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.“ Podľa ods. 2 uvedeného ust. „Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.“

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia č. P/0030/07/17 zo dňa 18.05.2017, ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, odvolací orgán zistil dôvod na zmenu prvostupňového rozhodnutia. Odvolací orgán po dôkladnom oboznámení sa so skutkovým stavom veci dospel k názoru, že účastník konania nemôže byť sankcionovaný za porušenie ustanovenia § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko s prihliadnutím na právnu zásadu „pravá retroaktivita nie je zakázaná, ak je v prospech subjektu práva“ a zároveň, s analogickým využitím ustanovenia § 2 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého „trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku (vydaním rozhodnutia – pozn. odvolacieho orgánu) nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší“, ako aj s prihliadnutím na novelizované ustanovenie § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého „predávajúci je povinný spotrebiteľa riadne informovať o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu

uplatniť, a o vykonávaní záručných opráv“, účinné v čase vydania tohto rozhodnutia, (t. j. novelizáciou zákonom č. 198/2020 Z. z. bola vypustená druhá veta § 18 ods. 1 ukladajúca povinnosť mať vypracovaný reklamačný poriadok na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi), odvolací správny orgán na základe správnej úvahy rozhodol o vypustení porušenia § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Nakoľko uvedenou zmenou rozhodnutia došlo k zúženiu rozsahu protiprávneho konania, ktorým bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa, odvolací orgán pristúpil aj k primeranej zmene výšky pokuty, a to tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Odvolací orgán zároveň vo výroku rozhodnutia špecifikoval konkrétne druhy výrobkov, pri ktorých došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 14a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. konkrétne individualizoval tieto výrobky s uvedením ich označenia a množstva (objemu). Vykonaná zmena nezakladá dôvod na zbavenie sa zodpovednosti účastníka konania za porušenie zákona, nemá vplyv na spoľahlivo zistený skutkový stav, nakoľko protiprávny skutkový stav zistený predmetnou kontrolou zostal v plnej miere zachovaný. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil.

Povinnosťou účastníka konania ako predávajúceho bolo oznámiť pred uzavretím zmluvy, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch stanovených osobitným predpisom; označiť výrobok predajnou cenou; vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku; čo účastník konania porušil.

Dňa 31.01.2017 v prevádzkarni Ambulantný predaj v Balneoterapii, Bardejovské kúpele 1992/30 vykonali inšpektori SOI kontrolu, pri ktorej bolo zistené, že účastník konania porušil povinnosť jasným a zrozumiteľným spôsobom informovať spotrebiteľa o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným právnym predpisom – zákon č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 391/2015 Z. z.“), nakoľko bol vo vyššie uvedenej prevádzkarni vykonaný kontrolný nákup – 1 ks mužský deodorant 95 ml á 13,40 €, pričom účastník konania ako predávajúci pred uzavretím zmluvy (pred uskutočnením kontrolného nákupu) žiadnym spôsobom neposkytol inšpektorom SOI, ktorí vystupovali v pozícii spotrebiteľov, informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným právnym predpisom. Týmto konaním účastníka konania došlo k porušeniu § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Vykonanou kontrolou bolo taktiež zistené, že 5 druhov výrobkov (Pánsky parfum 100 ml; Dámsky parfum 100 ml; Deodorant 95 ml; Krém 50 ml; Telové mlieko 250 ml), nebolo označených predajnou cenou. Týmto konaním účastníka konania došlo k porušeniu § 14a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Zároveň bolo inšpektormi SOI zistené porušenie povinnosti podľa § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri kontrole bolo zistené, že účastník konania spotrebiteľom – inšpektorom SOI na 1 ks mužský deodorant 95 ml á 13,40 €, zakúpený v kontrolnom nákupe, doklad o kúpe tohto výrobku nevydal v žiadnej forme.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

V podanom odvolaní účastník konania uvádza, že podniká na základe živnosti už viac ako 20 rokov. Účastník konania podotýka, že za celý čas podnikateľského pôsobenia sa až do dňa 31.01.2017 nedopustil žiadneho protiprávneho konania. Účastník konania poznamenáva, že prechováva úctu k zákonu a iným právnym predpisom, a že porušenie zistené pri kontrole dňa 31.01.2017 bolo výnimočným vybočením z podnikateľskej praxe. Účastník konania taktiež uviedol, že sa pridrižiava svojho vyjadrenia zo dňa 28.02.2017, v ktorom detailne popisuje situáciu, ktorá nastala dňa 31.01.2017, a ktorá nie je podľa účastníka konania tak závažným konaním, ktoré by odôvodňovalo uloženie pokuty vo výške 700,- €. Účastník konania zároveň namietka, že uložená pokuta má preňho likvidačný charakter, pričom sľubuje, že sa vo svojom

podnikaní už nedopustí protiprávneho konania. Záverom účastníka konania navrhuje, aby odvolací orgán rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. P/0030/07/17 zo dňa 18.05.2017 zrušil.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne bezpredmetné a subjektívne, ktoré ho nezbavujú zodpovednosti za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenia zákona. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania za nesplnenie povinností účastníka konania vyplývajúcich z § 10a ods. 1 písm. k), § 14a ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Podľa § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa „predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku alebo služby, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom.“

Podľa § 14a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa „predávajúci je povinný označiť výrobok predajnou cenou a jednotkovou cenou. Jednotková cena nemusí byť vyznačená, ak je zhodná s predajnou cenou.“

Podľa § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa „predávajúci je povinný vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku alebo o poskytnutí služby, v ktorom je uvedené

- a) obchodné meno a sídlo predávajúceho, prípadne miesto podnikania fyzickej osoby,
- b) adresa prevádzkarne,
- c) dátum predaja,
- d) názov a množstvo výrobku alebo druh služby,
- e) cena jednotlivého výrobku alebo služby a celková cena, ktorú spotrebiteľ zaplatil.“

Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“), ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z inšpekčného záznamu bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav, k osobe prítomnej pri kontrole sa správali nepredpojatú a korektnú. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinností v zmysle vyššie uvedených ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedené povinnosti vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže citovaný zákon na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2

písm. b) cit. zákona účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe objektívnej zodpovednosti.

Odvolačný orgán má za to, že v prejednávanom prípade prvostupňový správny orgán rozhodol riadne a v súlade s platnými právnymi predpismi. Zároveň je potrebné uviesť, že dôkazný prostriedok – inšpekčný záznam bol získaný v súlade so zákonom a v štádiu jeho získania nedošlo k žiadnym procesnoprávnym vadám, keď inšpektori SOI postupovali štandardným a zaužívaným spôsobom vhodným pre daný typ kontroly. Odvolačný orgán vyhodnotil dôkaz vyplývajúci z uvedeného dôkazného prostriedku, teda obsah inšpekčného záznamu ako relevantný, významný a dostačujúci pre konštatovanie o porušení povinností, za nedodržanie ktorých zodpovedá účastník konania.

K tvrdeniam účastníka konania, že podniká na základe živnosti už viac ako 20 rokov, že za celý čas podnikateľského pôsobenia sa až do dňa 31.01.2017 nedopustil žiadneho protiprávneho konania, že prechováva účtu k zákonom a iným právnym predpisom, a že porušenie zistené pri kontrole dňa 31.01.2017 bolo výnimočným vybočením z podnikateľskej praxe, odvolačný orgán uvádza, že ich považuje za subjektívne a právne bezpredmetné. Odvolačný orgán v danej súvislosti dodáva, že zodpovednosť účastníka konania ako predávajúceho je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa koncipovaná na objektívnom princípe, tzn. že predávajúci za porušenie zákona zodpovedá bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nebanlivosť), ako aj bez ohľadu na okolnosti, za ktorých k porušeniu zákona došlo. Zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnúť na žiadne subjektívne aspekty. Zistené porušenie povinnosti predávajúceho vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa je iným správnym deliktom kontrolovanej osoby (nie priestupkom), kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti. Bolo predovšetkým povinnosťou účastníka konania prijať také opatrenia, aby nedochádzalo k porušovaniu povinností vyplývajúcich mu z právnych predpisov. Odvolačný orgán je toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a zabezpečiť vo svojej prevádzkarni jeho dodržiavanie, rovnako aj zaškoliť svojich zamestnancov tak, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinností nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za tieto porušenia. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolačný orgán k uvedenému taktiež uvádza, že účastník konania nepredložil na podporu svojich tvrdení žiadny nový dôkaz, ktorý by mal na vyhodnotenie zisteného skutkového stavu relevantný vplyv. Naďalej poukazoval iba na subjektívne tvrdenia bez ich právne relevantnej verifikácie. Odvolačný orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti.

K argumentom účastníka konania uvedeným v odvolaní, že sa pridrižiava svojho vyjadrenia zo dňa 28.02.2017, v ktorom detailne popisuje situáciu, ktorá nastala dňa 31.01.2017, a ktorá nie je podľa účastníka konania tak závažným konaním, odvolačný orgán uvádza, že nesúhlasí s názorom účastníka konania, že zistené porušenia zákona o ochrane spotrebiteľa z jeho strany nepredstavujú tak závažné konanie. Odvolačný orgán v danej súvislosti poznamenáva, že účastník konania ako podnikateľ má povinnosť poznať právne predpisy, ktoré upravujú jeho činnosť a riadiť sa nimi, a to od začiatku podnikania počas celej doby jeho podnikania. Nie je povinnosťou štátnych orgánov upozorňovať podnikateľov na ich povinnosti a taktiež účastníkom konania neprináleží hodnotiť závažnosť ich konania. Odvolačný orgán zastáva názor, že v predmetnom prípade, vzhľadom na charakter zistených nedostatkov, ako aj zistené porušenie viacerých zákonných povinností, nejde o menej závažné porušenie povinností. Odvolačný orgán zároveň uvádza, že okolnosti uvedené tak v odvolaní, ako aj vo vyjadrení účastníka konania zo dňa 28.02.2017 sú subjektívneho charakteru a správny orgán na ne nemôže v správnom konaní prihliadať. Uvedené skutočnosti nemajú vplyv na inšpektormi SOI spoľahlivo zistený skutkový stav. Odvolačný správny orgán taktiež zastáva názor, že skutkový stav je v inšpekčnom zázname jednoznačne zaznamenaný. Odvolačný orgán tiež uvádza, že

inšpekčný záznam patrí medzi relevantné podklady k rozhodnutiu a je záznamom z kontroly, v ktorom konajúci inšpektori opíšu objektívne zistený stav na mieste samom, k čomu sa má možnosť vyjadriť zodpovedná osoba prítomná pri kontrole a správnosť záznamu potvrdí svojim podpisom, resp. uvedie, s čím nesúhlasí. Samotný účastník konania, ktorý bol pri kontrole prítomný, mal možnosť dané skutkové zistenia, či priebeh kontroly rozporovať, namietať, či spochybníť priamo pri kontrole, no k tomu však nepristúpil. Účastník konania bol s obsahom inšpekčného záznamu oboznámený, čo potvrdil svojim podpisom. Na základe vyššie uvedeného nepovažuje odvolací orgán predmetné argumenty účastníka konania za právne relevantné.

Odvolací orgán poznamenáva, že SOI ako orgán dozoru účastníka konania v prvom rade sankcionuje za porušenie povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty týchto správnych deliktov stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinností zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán zároveň uvádza, že v prípade vzťahu „predávajúci – spotrebiteľ“, vystupuje spotrebiteľ ako laik, ktorému je potrebné venovať špeciálnu starostlivosť a predávajúci vystupuje ako odborník, ktorý pri svojej činnosti ovláda a dodržiava všetky podmienky predaja.

Odvolací orgán zastáva názor, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa vychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci. V rámci odôvodnenia rozhodnutia správny orgán použil ustanovenia Správneho poriadku a zákona o ochrane spotrebiteľa súvisiace so zistenými nedostatkami. Z odôvodnenia rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že hlavným podkladom rozhodnutia bola kontrola vykonaná inšpektormi SOI dňa 31.01.2017, tak ako je to uvedené v samotnom odôvodnení rozhodnutia. Výstup z kontroly tvorí inšpekčný záznam, ktorý mal k dispozícii aj samotný účastník konania. Odvolací orgán považuje ďalej za potrebné uviesť, že podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku „V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia“. Cit. ustanovenie stanovuje správnomu orgánu povinnosť uviesť v odôvodnení rozhodnutia skutočnosti, ktoré boli pre rozhodnutie správneho orgánu podkladom. Správny poriadok v danom smere rieši materiálnu stránku veci, keď samotné podklady, z ktorých dané skutočnosti vychádzajú sú obsiahnuté v príslušnom spisovom materiáli, do ktorého má účastník konania možnosť v priebehu správneho konania nazrieť. Odvolaciemu orgánu však v tomto ohľade nedá nespomenúť, že prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí popísal postup správneho orgánu vychádzajúci z jednotlivých podkladov z chronologického hľadiska, keď bolo uvedené najskôr zistenie správneho orgánu vychádzajúce z inšpekčného záznamu a následne začatie správneho konania. Na základe uvedeného má odvolací orgán za to, že prvostupňový správny orgán presne uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie a samotné podklady pre rozhodnutie sú súčasťou spisovej dokumentácie, čo je v súlade so zákonom. Odvolací orgán opätovne zdôrazňuje, že kontrolou SOI sa zisťuje skutkový stav vyskytujúci sa na mieste v čase výkonu kontroly a jeho následné zaznamenanie do inšpekčného záznamu. Výkon kontroly bol uskutočnený štandardným postupom súladným so všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi právomoci SOI. Pri kontrole je účasť osoby vystupujúcej na strane kontrolovanej osoby nevyhnutná, a preto bola aj kontrola správne uskutočnená za prítomnosti účastníka konania a ten mal jednoznačne možnosť v závere kontroly uviesť svoje vyjadrenie k spísanému skutkovému stavu, pri zisťovaní ktorého bol osobne prítomný, a teda mal možnosť namietať nesprávnosť skutkového stavu, pričom však pri prerokovaní záveru kontroly účastník konania žiadnym spôsobom nenamietal ani spôsob, ako ani priebeh a výsledky kontroly. Na základe uvedeného má odvolací orgán za to, že tvrdenia účastníka konania uvádzané v odvolaní sú účelové s cieľom zbaviť sa objektívnej

zodpovednosti za preukázané porušenie zákona. Odvolací orgán má tiež za to, že nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko správny orgán postupoval v súlade so zákonmi. Prvostupňový správny orgán nekonal ani v rozpore so zásadou súčinnosti v správnom konaní, splnil si všetky svoje zákonné povinnosti a účastníkovi konania v žiadnom prípade neuprel možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia.

Odvolací orgán má za to, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom, ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán uvádza, že právne posúdenie zisteného skutkového stavu patrí správne orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil § 10a ods. 1 písm. k), § 14a ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. A teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona. K uvedenému ešte odvolací správny orgán poznamenáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že správny orgán je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V prejednávanej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc (discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy.

Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Samotný zákon pritom neumožňuje ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Odvolací orgán dodáva, že cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom. Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 31.01.2017.

Účastník konania v odvolaní namieta, že uložená pokuta má preňho likvidačný charakter. Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že po dôkladnom preskúmaní

rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán však považuje pokutu po jej znížení za primeranú, uloženú v rámci stanovených kritérií, v zákonom stanovenej sadzbe do 66 400 eur. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zistených nedostatkov. Odvolací správny orgán zároveň pri určení výšky pokuty postupoval v súlade so zásadou materiálnej rovnosti vyjadrenou v ustanovení § 3 ods. 5 Správneho poriadku, keď pri určení výšky pokuty vychádzal aj zo svojej rozhodovacej praxe v obdobných prípadoch. Odvolací orgán taktiež uvádza, že z jeho rozhodovacej praxe sú mu známe konania, pri ktorých došlo k uloženiu dokonca vyššej sankcie ako v predmetnom prejednávacom prípade – napr. rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu, č. SK/0209/99/2018 zo dňa 28.05.2018, ktorým Ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania zamietol a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu SOI v Nitre pre Nitriansky kraj č. P/0465/04/17 zo dňa 20.03.2018, ktorým bola uložená pokuta vo výške 1 000,- € v súvislosti s porušením § 10a ods. 1 písm. k) a § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán sa snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukládanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným nedostatkom do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobných povinností, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku zmenenej pokuty za primeranú zisteným nedostatkom. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprihliadal. Nakoľko porušenie povinností bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybné preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona „pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.“ Podľa § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa „ak ide o menej závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a nevykoná opatrenia na nápravu následkov protiprávneho

konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1.“

Odvolací orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie ustanovenia § 10a ods. 1 písm. k), § 14a ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zo strany účastníka konania spoľahlivo preukázané. Odvolací orgán zastáva názor, že v predmetnom prípade, vzhľadom na charakter zistených nedostatkov, ako aj zistené porušenie viacerých zákonných povinností, nejde o menej závažné porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolací správny orgán podotýka, že využitie predmetného inštitútu je len fakultatívne.

Odvolací orgán však pristúpil k zníženiu výšky uloženej pokuty, nakoľko účastník konania nemôže byť sankcionovaný za porušenie ustanovenia § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, a to z dôvodov uvedených vyššie v tomto rozhodnutí. Odvolací správny orgán považuje výšku uloženej sankcie po znížení za adekvátnu protiprávnemu konaniu, nakoľko v zmysle ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa správny orgán je povinný uložiť predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa pokutu až do výšky 66 400 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. V zmysle judikatúry rozhodovacej praxe súdov týkajúcej sa rozhodovania v správnych deliktoch (napr. NS 5Sžo/204/2010, NS 5Sžp/21/2011) orgán dozoru pri určovaní výšky sankcie prihliadol jednak na okolnosti viažuce sa na subjekt, samotný skutok a jeho následok, jednak na všetky štyri povinné hľadiská definované v ustanovení § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Odvolací orgán pri určovaní výšky pokuty zohľadnil skutočnosť, že v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o zákonom taxatívne vymedzených skutočnostiach, vrátane jasnej a zrozumiteľnej informácie o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v zmysle osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 391/2015 Z. z. Účelom a zmyslom poskytnutia tejto informácie je oboznámiť spotrebiteľa o možnom postupe v prípade sporu s predávajúcim, a to obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov, ktorý bude vykonávať nezávislé, nestranné, transparentné, účinné, rýchle a spravodlivé postupy riešenia alternatívneho riešenia sporov. Odvolací správny orgán pri rozhodovaní ďalej prihliadol na skutočnosť, že následkom absencie informácie ohľadne možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v určitých prípadoch došlo k porušeniu práva spotrebiteľa na informácie.

Odvolací orgán prihliadol pri určení výšky pokuty aj na porušenie povinnosti ustanovenej v § 14a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v kontexte s vyššie uvedenými kritériami pre určenie výšky pokuty, nakoľko cenové informácie sú jednými z najdôležitejších, ktoré pri zvažovaní kúpy výrobku spotrebiteľ hodnotí. Nesplnením predmetnej povinnosti je tak spotrebiteľ ukrátený na svojom práve na informácie. Rovnako nedodržaním povinnosti označiť výrobok predajnou cenou, bolo ovplyvnené ekonomické správanie spotrebiteľa. Bez uvedenia predajnej ceny nemôže spotrebiteľ posúdiť ekonomickú výhodnosť či nevýhodnosť plánovanej kúpy. Táto informácia patrí do skupiny informácií, ktoré spotrebiteľ musí dostať vždy, a to jednoznačne. Neoznačením výrobkov informáciou o predajnej cene teda nie je spotrebiteľovi umožnené vykonať kvalifikované rozhodnutie o kúpe určitého výrobku a je mu tiež znemožnené vykonať si kontrolu správnosti účtovania po vykonaní kúpy. Prihliadnuté bolo tiež na skutočnosť, že uvedený nedostatok bol zistený u 5 druhov výrobkov.

Pri určovaní výšky pokuty bral odvolací správny orgán do úvahy aj skutočnosť, že doklad o kúpe výrobku je relevantným dokladom, ktorý má význam pri uplatňovaní práv zo zodpovednosti predávajúceho za vady predanej veci či poskytnutých služieb a zároveň je dôkazom existencie záväzkového vzťahu medzi predávajúcim a spotrebiteľom. Doklad o kúpe osvedčuje existenciu kúpnej zmluvy pri predaji v obchode medzi predávajúcim a spotrebiteľom a nesporne patrí medzi dôkazy s vysokou výpovednou hodnotou o predávajúcom mieste a čase

kúpy a o obsahu záväzkového vzťahu. Je to základný dokument, ktorý predávajúci vyžaduje pri uplatňovaní práv od spotrebiteľa a slúži ako dôkaz, že konkrétny reklamovaný tovar bol zakúpený práve v prevádzkarni, v ktorej si spotrebiteľ uplatňuje reklamáciu.

Odvolačný orgán zastáva názor, že rozhodujúcimi skutočnosťami posudzovanými podľa kritérií ustanovených v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré boli mimo už vyššie uvedeného zohľadnené pri určovaní výšky postihu, bolo porušenie práv spotrebiteľa, nesplnenie zákonných povinností predávajúceho s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zistených nedostatkov, a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko si predávajúci nesplnil povinnosti vyplývajúce mu z kogentných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa.

Odvolačný správny orgán zároveň prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na informácie, ako aj právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistené nedostatky, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na informácie, ako aj práva na ochranu jeho ekonomických záujmov, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistené nedostatky bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich vznik.

Takisto odvolací správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Odvolačný orgán má za to, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň, pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty po jej znížení za primeranú zistenému skutkovému stavu.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.